

Posudek oponenta diplomové práce

Diplomant: Bc. Petr Šedina

Téma a rozsah práce: Právní úprava ochrany volně žijících živočichů

Předložená diplomová práce má celkový rozsah 93 stran, z toho cca 80 stran vlastního textu. Výklad je rozdělen do sedmi částí věnovaných, kromě úvodu a závěru, postupně historii ochrany volně žijících živočichů v České republice, ochraně volně žijících živočichů v mezinárodním, unijním a českém právu a vybraným nástrojům ochrany volně žijících živočichů. Osmou část tvoří seznam použité literatury a internetových zdrojů. Práci doplňují povinné náležitosti, tedy anglické shrnutí, abstrakty a klíčová slova.

Datum odevzdání práce: 7. září 2012

Aktuálnost (novost) tématu: Téma, které si autor pro svou diplomovou práci zvolil, není nové. Problematika ochrany volně žijících živočichů patří k nejstarším environmentálním tématům vůbec, v odborné literatuře je jí opakovaně, resp. kontinuálně, věnována pozornost již více než čtyřicet let, ať už samostatně, či v rámci pozornosti věnované ochraně biologické rozmanitosti. Relativně časté zpracování ovšem neznamená, že je téma vyčerpáno a nelze k němu již sdělit nic nového. Naopak, svým rozsahem nabízí problematika ochrany volně žijících živočichů prostor pro originální přístup, téma tedy může být „nové“ svým zpracováním.

Náročnost tématu: Náročnost tématu je třeba hodnotit ve světle přístupu k jeho zpracování. Omezuje-li se zpracování na víceméně povrchní popis relevantní právní úpravy v tradičním rozdělení mezinárodní – evropská unijní – vnitrostátní česká, jako je tomu v případě předložené diplomové práce, hodnotím téma jako nenáročné, jeho pochopení totiž nečiní zásadní obtíže a existuje k němu dostatek odborné literatury, jak české, tak zahraniční.

Hodnocení práce: Jak bylo výše uvedeno, zvolené téma patří mezi témata tradiční, jejichž zpracování formou vědecké práce může být pro právní vědu přínosné jen v případě netradičního přístupu. O ten však autor neusiluje, naopak volí cestu nejmenšího odporu a až na výjimky se omezuje na stručný popis relevantních pramenů a nástrojů. Stručnost popisu v tomto případě znamená i jeho povrchnost, práce tak ani pro minimálně znalého čtenáře nepřináší téměř nic nového. Příkladem zcela zbytečného výkladu je v tomto směru zejména část věnovaná mezinárodnímu právu, kde autor jednotlivým úmluvám, z nichž o každé by bylo bezpochyby možné napsat samostatnou diplomovou práci, věnuje v průměru dvě strany textu (u dohod a memorand porozumění přijatých v rámci Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů je to v některých případech jen jedna věta!). Obdobně malou pozornost (pouhé dvě strany) věnuje autor rozsudkům Soudního dvora EU, jejichž význam je přitom pro interpretaci a aplikaci relevantního unijního práva zásadní (nejmladší z uvedených rozsudků je navíc z roku 2008). Určitou snahu o aplikaci teoretických poznatků a pokus o syntézu lze nalézt v části šesté, věnované vybraným nástrojům ochrany volně žijících živočichů, i zde je však výklad velmi povrchní a v některých případech i nelogický (např. není jasný důvod sloučení dobrovolných a sankčních nástrojů do jedné kapitoly, není-li ovšem tímto důvodem skutečnost, že dobrovolným nástrojům jsou věnovány pouhé dvě věty, které navíc nepřesně kladou rovnítko mezi dobrovolné nástroje a veřejnoprávní smlouvy). Přes zvolený povrchní přístup se autor v práci nevyvaroval některých chyb a nepřesností, za všechny je možné zmínit tvrzení v kapitole 6.4., že „[z]řízení záchranné stanice nepodléhá

žádnému povolovacímu řízení“ či chybně uvedený název skutkové podstaty trestného činu dle § 301 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, v kapitole 6.2. Co se týká použitých zdrojů, až úsměvně působí množství odkazů na díla vedoucího diplomové práce ve srovnání s odkazy na díla jiných autorů. Jakkoli doc. Stejskal patří v oblasti ochrany přírody mezi přední české odborníky, kvalitní vědecká práce nemůže vycházet pouze z jednoho autora, zejména není-li cílem polemika s jeho názory. Vzhledem k tématu pak překvapuje absence zahraniční odborné literatury. Za naprosto nevhodné dále považuji odkazy na webové stránky Teraristické společnosti Praha u výkladu základních charakteristik některých mezinárodních úmluv (např. poznámky pod čarou č. 19 a 46). Závěr práce přináší shrnutí výkladu a několik návrhů *de lege ferenda*, které jsou však povětšinou velmi obecné a jen těžko se mohou stát tématem pro diskuzi (viz např. doporučení, že „*následující vývoj by měl zejména směřovat k vzájemnému provázání a sladění stávajících právních úprav a k zajištění jejich efektivního prosazování, protože tak by bylo možné přistoupit k ochraně volně žijících živočichů efektivněji*“).

Autor si v úvodu vytyčil za cíl práce „*popsat právní úpravu ochrany volně žijících živočichů, zjistit, ve kterých pramenech je obsažena, pokusit se předložit ucelený souhrn stávající úpravy a dále popsat i konkrétní nástroje jejího uplatňování ...*“ a „*[shrnout] zjištěné poznatky a na jejich základě [navrhnout] možná řešení z hlediska úpravy de lege ferenda*“. S velkou dávkou shovívavosti lze konstatovat, že oba cíle byly do určité míry naplněny. Celkově však práce zůstává daleko za možnostmi tématu a dle mého názoru i za schopnostmi autora.

Z hlediska formálního (grafika, gramatika, styl) je práce na standardní úrovni.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace: Přes výše uvedené výhrady konstatuji, že práce ještě splňuje požadavky kladené na diplomové práce na Právnické fakultě UK, a doporučuji ji k ústní obhajobě s navrženým klasifikačním stupněm **dobře**, za předpokladu odpovídajícího vyjádření k níže uvedeným tématům.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě: Kromě vyjádření k hodnocení práce bych autora v rámci obhajoby požádala o vyjádření k následujícím tématům:

1. Kritická analýza techniky příloh jako způsobu určení předmětu ochrany v pramenech právní úpravy ochrany volně žijících živočichů (výhody a nevýhody).
2. Upřesnění doporučení, že stávající právní úpravy by měly být vzájemně provázány a sladěny, uvedeného v závěru práce, resp. návrh konkrétních opatření v tomto směru.

V Praze dne 20. září 2012

.....
JUDr. Karolina Žáková, Ph.D.
oponent diplomové práce